YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

15 päivänä helmikuuta 2007 *

Asiassa C-270/05,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Areios Pagos (Kreikka) on esittänyt 9.6.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 1.7.2005, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Athinaïki Chartopoïïa AE

vastaan

L. Panagiotidis ym.,

Geniki Synomospondia Ergaton Elládasin (GSEE)

osallistuessa asian käsittelyyn,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit E. Juhász (esittelevä tuomari), J. N. Cunha Rodrigues, K. Schiemann ja E. Levits,

* Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

julkisasiamies: M. Poiares Maduro,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 26.10.2006 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Athinaïki Chartopoïïa AE, edustajinaan dikigoros I.-D. Filiotis, dikigoros K. Keramefs, dikigoros M. Merola ja dikigoros C. Santacroce,

– L. Panagiotidis ym., edustajinaan dikigoros A. Vagias ja dikigoros E. Dibanidoy-Vraka,

– Geniki Synomospondia Ergaton Elládas (GSEE), edustajanaan dikigoros A. Kazakos,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään M. Patakia ja J. Enegren,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee "yrityksen" käsitteen, joka mainitaan erityisesti työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20.7.1998 annetun neuvoston direktiivin 98/59/EY (EYVL L 225, s. 16) 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat irtisanotut työntekijät ja heidän entinen työnantajansa Athinaïki Chartopoïïa AE -niminen yhtiö (jäljempänä yhtiö) ja joka koskee näiden työntekijöiden joukkovähentämisen sääntöjenmukaisuutta, kun joukkovähentäminen on tapahtunut kyseisen yhtiön yhden tuotantoyksikön toiminnan lopettamisen johdosta yhtiön tekemän päätöksen perusteella.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön lainsäädäntö

3 Direktiivin 98/59 johdanto-osan ensimmäisestä perustelukappaleesta käy ilmi, että selkeyden ja järkeistämisen takia kyseisellä direktiivillä on kodifioitu työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä

17.2.1975 annettu neuvoston direktiivi 75/129/ETY (EYVL L 48, s. 29), sellaisena kuin se on muutettuna 24.6.1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/56/ETY (EYVL L 245, s. 3). Direktiivin 98/59 toisen perustelukappaleen mukaan direktiivillä pyritään antamaan "työntekijöille nykyistä parempi suoja joukkovähentämistilanteissa ja samalla [ottamaan] huomioon tasapainoisen taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen tarve yhteisössä".

4 Direktiivin 98/59 1 artiklan 1 kohdassa määritellään kyseisen direktiivin soveltamisala seuraavasti:

"1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'joukkovähentämisellä' työnantajan toimeenpanemia irtisanomisia yhdestä tai useammasta syystä, joka ei liity yksittäisiin työntekijöihin, kun irtisanomiset koskevat jäsenvaltion valinnan mukaan määrää, joka on:

i) joko 30 päivän aikana:

– vähintään 10 yrityksissä, joissa tavallisesti on enemmän kuin 20 mutta vähemmän kuin 100 työntekijää,

– vähintään 10 prosenttia työntekijöistä yrityksissä, joissa tavallisesti on vähintään 100 mutta vähemmän kuin 300 työntekijää,

– vähintään 30 yrityksissä, joissa tavallisesti on vähintään 300 työntekijää,

ii) tai 90 päivän aikana vähintään 20 kyseisen yrityksen tavallisesta työntekijöiden määrästä riippumatta;

– –"

5 Direktiivin 98/59 1 artiklan 2 kohdassa luetellaan tapaukset, joissa tätä direktiiviä ei sovelleta. Direktiivin 75/129 1 artiklan 2 kohdan d alakohdassa säädettiin, että tätä direktiiviä ei sovelleta "työntekijöihin, jos liikkeen toiminta päättyy tuomioistuimen päätöksen johdosta". Mainittu d alakohta kumottiin direktiivillä 92/56 eikä sitä otettu enää direktiiviin 98/59.

6 Direktiivin 98/59 2 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään tietyistä sellaista työnantajaa koskevista velvollisuuksista, joka harkitsee työntekijöiden joukkovähentämisiä. Ensinnäkin työnantaja on velvollinen aloittamaan työntekijöiden edustajien kanssa neuvottelut, joissa on käsiteltävä ainakin mahdollisuuksia vähentämisten välttämiseksi tai rajoittamiseksi sekä seurausten pienentämiseksi. Työnantaja on niin ikään velvollinen ilmoittamaan työntekijöille kirjallisesti vähentämisen syyt, vähennettävien työntekijöiden lukumäärän ja ryhmät, tavallisesti työssä olevien työntekijöiden lukumäärän, ajan, jonka kuluessa vähentäminen on määrä toteuttaa, suunnitellut perusteet, joilla vähennettävät työntekijät valitaan sekä laskentamenetelmän, jolla lasketaan kaikki mahdolliset korvaukset.

7 Direktiivin 98/59 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että työnantajan on kirjallisesti ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista suunnitelluista joukkovähentämisistä ja sen on myös ilmoitettava tälle kaikki ne tiedot, jotka sen on annettava työntekijöille. Kyseisen säännöksen toisessa alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että työnantajan on tiedotettava toimivaltaiselle viranomaiselle vain tämän vaatimuksesta sellaisista suunnitelluista joukkovähentämisistä, jotka johtuvat tuomioistuimen päätökseen perustuvasta yrityksen toiminnan päättymisestä."

8 Direktiivin 98/59 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Suunniteltua joukkovähentämistä, josta on ilmoitettu toimivaltaiselle viranomaiselle, ei saa toteuttaa ennen kuin on kulunut 30 päivää 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta ilmoituksesta – –

– –

2. Toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä 1 kohdassa tarkoitettu aika pyrkien ratkaisemaan suunnitellusta joukkovähentämisestä aiheutuvat ongelmat.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettu alkuperäinen määräaika on lyhyempi kuin 60 päivää, jäsenvaltio voi antaa toimivaltaiselle viranomaiselle valtuudet pidentää sen 60

päiväksi ilmoituksesta lukien, jos on todennäköistä, että suunnitellusta joukkovähentämisestä aiheutuvia ongelmia ei kyetä ratkaisemaan alkuperäisessä määräajassa.

Jäsenvaltio voi antaa toimivaltaiselle viranomaiselle edellä säädettyä laajemmat valtuudet pidentämiseen.

Työnantajalle on ilmoitettava pidennyksestä ja sen perusteista ennen 1 kohdassa tarkoitetun alkuperäisen määräajan päättymistä.

4. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa tätä artiklaa joukkovähentämisiin, jotka johtuvat tuomioistuimen päätökseen perustuvasta yrityksen toiminnan päättymisestä."

9 Lopuksi direktiivin 98/59 5 artiklassa säädetään, että direktiivi "ei estä jäsenvaltioita soveltamasta tai antamasta lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, jotka ovat työntekijöille edullisempia kuin tässä direktiivissä säädetään tai sallimasta taikka edistämästä työntekijöille edullisempien työehtosopimusten soveltamista".

Kansallinen lainsäädäntö

10 Direktiivi 75/129 oli saatettu osaksi Kreikan oikeusjärjestystä lailla 1387/1983. Direktiivillä 92/56 tehdyt muutokset ja direktiivillä 98/59 käyttöön otettu kodifioitu versio saatettiin osaksi Kreikan oikeusjärjestystä, kun lakia 1387/1983 muutettiin

lailla 2736/1999 ja lailla 2874/2000 (jäljempänä laki 1387/1983). Lain 1387/1983 3 §:ssä säädetään työnantajan velvollisuudesta antaa työntekijöille kirjallisesti kaikki suunniteltuja joukkovähentämisiä koskevat tiedot, työnantajan velvollisuudesta aloittaa neuvottelut työntekijöiden edustajien kanssa sekä tiedonanto- ja ilmoitusvelvollisuudesta suhteessa toimivaltaiseen viranomaiseen.

11 Lain 1387/1983 1 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

"Joukkovähentämisellä tarkoitetaan sellaisen yrityksen tai tuotantolaitoksen, jossa on enemmän kuin 20 työntekijää, työntekijöiden henkilöön liittymättömistä syistä toimeenpanemia irtisanomisia, jotka ylittävät kunkin kalenterikuukauden aikana seuraavassa momentissa säädetyt rajat."

12 Lain 1387/1983 5 §:n 2–4 momentissa säädetään, että mikäli työntekijöiden ja työnantajan välillä tehdään mainittujen osapuolten välillä käytäviä neuvotteluja varten säädetyssä 20 päivän määräajassa sopimus, joukkovähentäminen suoritetaan kyseisen sopimuksen perusteella, ja se tulee voimaan kymmenen päivän kuluttua siitä päivästä, jolloin mainitun sopimuksen tekemistä osoittava pöytäkirja on toimitettu prefektille tai työministerille. Mikäli osapuolten välillä ei saada aikaan sopimusta, prefekti tai työministeri voi sen jälkeen, kun hän on tutkinut asiakirjoista ilmenevät seikat sekä arvioinut työmarkkinoita koskevat tiedot, yrityksen tilanteen ja kansallisen taloudellisen intressin, pidentää neuvotteluja 20 päivällä tai jättää hyväksymättä suunnitellut vähentämiset kokonaisuudessaan tai osittain. Työnantaja voi toteuttaa joukkovähentämiset prefektin tai työministerin päätöksessä vahvistetussa laajuudessa.

13 Kyseisen lain 5 §:n 5 momentissa säädetään seuraavaa:

"Tämän pykälän 2, 3 ja 4 momenttia ei sovelleta joukkovähentämisiin, jotka johtuvat tuomioistuimen päätökseen perustuvasta liikkeen tai tuotantolaitoksen toiminnan päättymisestä."

14 Lopuksi lain 1387/1983 6 §:n 1 momentissa säädetään, että joukkovähennykset, jotka on toteutettu vastoin tämän lain säännöksiä, ovat mitättömiä.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

15 Ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdystä päätöksestä käy ilmi, että yhtiöllä on kolme erillistä tuotantoyksikköä, jotka sijaitsevat kolmella eri paikkakunnalla, eli 420 työntekijää työllistävä kirjoituspaperin, tulostuspaperin, mekaanisen massan, lastulevyn ja alumiinisulfaatin ensimmäinen tuotantoyksikkö, talouspaperin, WC-paperin, kassien jne. toinen tuotantoyksikkö sekä kolmas pehmopaperin käsittelyyksikkö.

16 Jokaisella näistä tuotantoyksiköistä on erilliset laitteet ja erikoistuneista työntekijöistä koostuva henkilöstö sekä tuotantopäällikkö, joka takaa työn asianmukaisen suorittamisen, laitteiden kokonaistoiminnan valvonnan sekä teknisten kysymysten ratkaisemisen. Lisäksi yhdenkään tuotantoyksikön toimintaan ei vaikuta toisten yksiköiden toiminta. Edelleen päätökset, jotka koskevat kunkin tuotantoyksikön

toimintakuluja, raaka-aineiden hankintaa ja tuotteita koskevaa kustannuslaskentaa, tehdään – niiden tietojen pohjalta, jotka kyseiset yksiköt lähettävät – yhtiön päätoimipaikassa, jossa palkkojen laskemisesta sekä asiakirjojen ja yhteisen tilinpäätöksen laatimisesta huolehtii yhteinen kirjanpito-osasto.

17 Yhtiön hallintoneuvosto päätti 18.7.2002 ensimmäisen tuotantoyksikön toiminnan lopettamisesta tappioiden takia ja lähes kaikkien kyseisen yksikön työntekijöiden irtisanomisesta. Lisäksi se kehotti 22.7.2002 päivätyllä kirjeellä työntekijöiden edustajia aloittamaan lakisääteiset neuvottelut ja antoi kyseisen kehotuksen tiedoksi prefektille ja toimivaltaiselle työsuojeluviranomaiselle. Yhtiön hallintoneuvosto ei kuitenkaan esittänyt henkilöstön edustajille taseita ja kaikkia yhtiötä koskevia yleisiä seikkoja, jotka osoittivat tarvetta lopettaa kyseisen yksikön toiminta, vaan se rajoittui esittämään kyseisen yksikön tappiolliset tulokset kolmen viimeisen tilikauden ajalta eli vuosilta 1999–2001.

18 Tässä vaiheessa ja koska neuvottelut eivät olleet määräajassa johtaneet minkäänlaiseen sopimukseen, työministeri pidensi neuvotteluja 20 päivällä. Yhtiö ei kuitenkaan osallistunut näihin neuvotteluihin, irtisanoi työntekijöiden toistaiseksi voimassa olevat työsopimukset ja maksoi viimeksi mainituille laissa säädetyt korvaukset.

19 Työntekijöiden vähentämisiä koskevasta päätöksestä nostama kanne menestyi asiaa ensimmäisenä oikeusasteena käsittelevässä tuomioistuimessa. Efeteio Thrakis (Traakian muutoksenhakutuomioistuin) katsoi yhtiön sen käsiteltäväksi saattaman valituksen perusteella ensinnäkin, että kyseinen tuotantoyksikkö, joka lopetti toimintansa, ei ollut itsenäinen suhteessa kantajana olevaan yhtiöön ja ettei sitä siten koskenut lain 1387/1983 5 §:n 5 momentissa säädetty poikkeus. Vaikka viimeksi mainittu säännös koskee sanamuotonsa mukaan ainoastaan tapausta, jossa toiminnan päättäminen johtuu tuomioistuimen päätöksestä, kansalliset tuomioistuimet ovat tosiasiassa tulkinneet sitä siten, että se soveltuu myös silloin, kun mainittu lopettaminen johtuu työnantajan yksipuolisesta päätöksestä.

20 Toiseksi Efeteio Thrakis katsoi, että

– kantajana oleva yhtiö oli laiminlyönyt edellä mainitun lain 3 §:n mukaista velvollisuuttaan antaa tietoja työntekijöille ja

– yhtiö oli vastoin lain 1387/1983 5 §:n 3 momentin säännöksiä irtisanonut työsopimukset jatkoneuvottelujen aikana. Näin ollen työsopimusten purkaminen oli kyseisen lain 6 §:n 1 momentin mukaan pätemätön.

21 Koska Areios Pagos, jonka käsiteltäväksi yhtiön tekemä kassaatiovalitus saatettiin, katsoi, että esille oli tullut yhteisön toimielimen säädöksen tulkintaa koskeva kysymys, ja kun sen päätökseen ei voitu hakea muutosta kansallisen oikeuden mukaisilla muutoksenhakukeinoilla, se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Kuuluvatko edellä esitetyt, Efeteion toteamat tosiseikat yhteisön oikeuden käsitteen 'yritys' piiriin tämän ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdyn päätöksen perusteluissa mainittuja neuvoston direktiivejä ja 'työntekijöiden joukkovähentämistä ja muita säännöksiä koskevaa' lakia 1387/1983 sovellettaessa?"

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

22 Kysymyksellään ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin viittaa Efeteio Thrakisin antamaan tuomioon, jonka mukaan pääasiassa kyseessä oleva tuotantoyksikkö ei ollut itsenäinen suhteessa yhtiöön, ja tiedustelee, kuuluuko tällainen tuotantoyksikkö direktiiviä 98/59 sovellettaessa käsitteen "yritys" (établissement) piiriin.

23 Tältä osin on todettava, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti käsitteessä "yritys", jota ei ole määritelty kyseisessä direktiivissä, on kyse yhteisön oikeuden käsitteestä eikä sitä voida määritellä viittauksella jäsenvaltioiden lainsäädäntöön (asia C-449/93, Rockfon, tuomio 7.12.1995, Kok. 1995, s. I-4291, 23 ja 25 kohta). Sitä on siten tulkittava yhteisön oikeusjärjestyksessä itsenäisesti ja yhdenmukaisesti.

24 Yhteisöjen tuomioistuin on niin ikään todennut, että direktiivin 98/59 eri kieliversioissa käytetyt ilmaisut käsitteelle "yritys" poikkeavat toisistaan jonkin verran ja että niillä on erilaisia sivumerkityksiä, eli tilanteen mukaan laitos, yritys, työpiste, paikallisyksikkö tai työpaikka (ks. em. asia Rockfon, tuomion 26 ja 27 kohta).

25 Näiden päätelmien valossa ja kyseisen direktiivin sen päämäärän perusteella, joka on, kuten käy ilmi sen toisesta perustelukappaleesta, pyrkiä erityisesti vahvistamaan työntekijöiden suojaa joukkovähentämistilanteissa, yhteisöjen tuomioistuin on tulkinnut direktiivissä 98/59 ja erityisesti sen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainittua "yrityksen" käsitettä siten, että sillä tarkoitetaan olosuhteiden mukaan yksikköä, johon irtisanottavat työntekijät on osoitettu tehtäviensä suorittamista varten (em. asia Rockfon, tuomion 31 ja 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

26 Näin tehdessään yhteisöjen tuomioistuin on antanut "yrityksen" käsitteelle hyvin laajan määritelmän rajoittaakseen mahdollisimman paljon niitä työntekijöiden joukkovähentämistilanteita, joita direktiivi 98/59 ei koskisi tämän käsitteen kansallisen tason oikeudellisen luonnehdinnan takia (ks. erityisesti yhdistetyt asiat C-187/05–C-190/05, Agorastoudis ym., tuomio 7.9.2006, Kok. 2006, s. I-7775, 37 kohta). Kun kuitenkin otetaan huomioon tämän määritelmän yleinen luonne, se ei voi sellaisenaan olla ratkaiseva pääasian tosiseikkoja arvioitaessa.

27 Direktiiviä 98/59 sovellettaessa voidaan yrityskokonaisuuden (entreprise) yhteyteen perustaa muun muassa erillinen yksikkö, kun tällä "yrityksen" (établissement) yksiköllä on tietty pysyvyys ja vakaus, kun se suorittaa yhtä tai useita määrättyjä tehtäviä ja kun sillä on henkilöstö, tekniset välineet ja tietty organisaatiorakenne, jotka mahdollistavat näiden tehtävien suorittamisen.

28 Kun otetaan huomioon se seikka, että direktiivillä 98/59 tavoiteltu päämäärä koskee erityisesti niitä sosioekonomisia vaikutuksia, joita joukkovähennyksistä voi aiheutua paikallisella tasolla ja määrätyssä sosiaalisessa ympäristössä, kyseisellä yksiköllä ei välttämättä tarvitse olla minkäänlaista oikeudellista itsenäisyyttä eikä taloudellista, rahoituksellista, hallinnollista tai teknologista autonomiaa, jotta se voitaisiin katsoa "yritykseksi".

29 Yhteisöjen tuomioistuin on lisäksi tässä hengessä katsonut, että "yrityksen" käsitettä määriteltäessä olennaista ei ole, onko kysymyksessä olevalla yksiköllä johto, joka voi itsenäisesti toteuttaa joukkovähentämiset (em. asia Rockfon, tuomion 34 kohta ja tuomiolauselman 2 kohta). Maantieteellisesti erillinen sijainti muihin yrityskokonaisuuden yksiköihin ja laitoksiin nähden ei myöskään ole välttämätöntä.

30 Kun otetaan huomioon nämä seikat, on aivan ensin todettava, että se, että laissa 1387/1983 käytetään vaihtoehtoisesti ilmaisuja "yritys" ja "tuotantolaitos", ei sellaisenaan ole direktiivin 98/59 vastaista sillä edellytyksellä, että noudatetaan yhteisöjen tuomioistuimen käsitteestä "yritys" tekemää tulkintaa ja että näiden kahden ilmaisun käyttö ei voi johtaa työntekijäryhmien sulkemiseen tällä direktiivillä tavoitellun suojan ulkopuolelle.

31 Toiseksi pääasiassa kyseessä olevan tuotantoyksikön luonteen osalta asiakirjoista käy ilmi, että kyseinen yksikkö on yksi yhtiöllä olevasta kolmesta erillisestä tuotantoyksiköstä. Se työllistää 420 työntekijää, sillä on erilliset laitteet ja erikoistunut henkilöstö, sen toimintaan ei vaikuta muiden yksiköiden toiminta ja sillä on tuotantopäällikkö, joka varmistaa työn asianmukaisen suorittamisen ja yksikön laitteiden kokonaistoiminnan valvonnan sekä teknisten kysymysten ratkaisemisen.

32 Näiden seikkojen perusteella tällainen yksikkö on yhteisöjen tuomioistuimen tämän tuomion 27–29 kohdassa esittämien päätelmien mukaisesti direktiiviä 98/59 sovellettaessa selvästi luonteeltaan "yritys" ja kyseinen yhteisön käsite koskee tätä yksikköä. Sillä, että päätökset, jotka koskevat kunkin kolmen yksikön toimintakuluja, raaka-aineiden hankintaa ja tuotteita koskevaa kustannuslaskentaa, tehdään yhtiön päätoimipaikassa, jossa sijaitsee yhteinen kirjanpitoyksikkö, ei ole merkitystä tältä osin.

33 Jotta ennakkoratkaisupyynnön esittäneelle tuomioistuimelle voidaan antaa asian ratkaisun kannalta hyödyllinen vastaus, on todettava vielä, että, kuten asiakirjoista käy ilmi, Efeteio Thrakis katsoi, että koska pääasiassa kyseessä oleva tuotantoyksikkö

ei ollut yhtiöön nähden itsenäinen, se ei ollut "yritys", ja sen vuoksi lain 1387/1983 5 §:n 5 momentissa säädetty poikkeus, jolla varmistetaan direktiivin 98/59 4 artiklan 4 kohdan poikkeussäännöksen saattaminen osaksi kansallista oikeusjärjestystä, ei koskenut sitä.

34 Toisin sanoen tämän tuomioistuimen käsitys on se, että mikäli kyseinen tuotantoyksikkö olisi itsenäinen ja siinä olisi kyse "yrityksestä", edellä tarkoitettua poikkeusta sovellettaisiin siltä osin kuin mainitun yksikön toiminnan lopettaminen johtui pelkästään työnantajan tahdosta.

35 Tämä näkemys kuuluu saman kansallisen, oikeuskäytäntöä koskevan lähestymistavan piiriin kuin joka oli edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Agorastoudis ym. annetun tuomion taustalla, eikä sillä ole perustaa direktiivissä 98/59. Tältä osin on siten tarpeen täsmentää, kuten Euroopan yhteisöjen komissio perustellusti huomauttaa, että vaikka pääasiassa kyseessä olevan yksikön todettaisiin olevan itsenäinen ja vaikka siinä olisi kyse "yrityksestä", edellä tarkoitettua poikkeusta ei voitaisi soveltaa.

36 Samoilla perusteilla kuin jotka on tuotu esille edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Agorastoudis ym. annetun tuomion 24–45 kohdassa kyseistä poikkeussäännöstä voidaan nimittäin soveltaa ainoastaan ja yksinomaan silloin, kun yrityksen tai tuotantolaitoksen toiminnan lopettaminen johtuu tuomioistuimen päätöksestä. Kaikissa muissa tapauksissa ja erityisesti silloin, kun yrityksen toiminnan lopettaminen johtuu yksin työnantajan tahdosta, työnantajalla on velvollisuus jatkaa neuvotteluja työntekijöiden kanssa määrätyn lisäajan toimivaltaisessa viranomaisessa.

37 Lopuksi on todettava, että yhteisöjen tuomioistuimessa pidetyssä oikeudenkäynnissä esitettiin toistuvasti kysymys kansallisten viranomaisten eli prefektin tai työministerin lain 1387/1983 5 §:n 3 momentissa säädetyn asiaan puuttumisen yhdenmukaisuudesta direktiivin 98/59 ja EY 43 artiklan kanssa. Tämä kysymys ei kuitenkaan ole ollut nyt käsiteltävänä olevan ennakkoratkaisupyynnön kohteena.

38 Kun otetaan huomioon edellä olevat seikat, esitettyyn kysymykseen on vastattava, että direktiiviä 98/59 ja erityisesti sen 1 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että kyseistä direktiiviä sovellettaessa pääasiassa kyseessä olevan tuotantoyksikön kaltainen tuotantoyksikkö kuuluu käsitteen "yritys" piiriin.

Oikeudenkäyntikulut

39 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20.7.1998 annettua neuvoston direktiiviä 98/59/EY ja erityisesti sen 1 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että kyseistä direktiiviä sovellettaessa pääasiassa kyseessä olevan tuotantoyksikön kaltainen tuotantoyksikkö kuuluu käsitteen "yritys" piiriin.

Allekirjoitukset